

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016201701

Дата перевірки:
20.04.2024 18:05:49 IDT

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
20.04.2024 18:06:11 IDT

ID користувача:
100011299

Назва документа: Гринчук

Кількість сторінок: 16 Кількість слів: 3578 Кількість символів: 27299 Розмір файлу: 34.18 KB ID файлу: 1015969810

33.6% Схожість

Найбільша схожість: 15.5% з Інтернет-джерелом (<http://molodyvcheny.in.ua/files/conf/law/56feb2022/56feb2022.pdf>)

33.6% Джерела з Інтернету 456 Сторінка 18

2.54% Джерела з Бібліотеки 18 Сторінка 20

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

ВСТУП

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що фізичні особи є основними учасниками більшості цивільно-правових відносин. Вони володіють майном, укладають договори, наслідують і передають майно, виступають позивачами та відповідачами у судових процесах. Дослідження їхніх прав та обов'язків, особливостей юридичної спроможності та дієздатності є фундаментальним для розуміння цивільного права. Актуальність дослідження полягає також у необхідності захисту прав та свобод фізичних осіб. Це включає захист від незаконного втручання в особисте життя, право на власність, право на справедливий судовий розгляд та інші основоположні права.

Суб'єкт цивільного права є ключовою концепцією в цивільному праві, оскільки він представляє особу або організацію, яка має здатність мати особисті та майнові права та обов'язки та бути учасником цивільних правовідносин

У сучасному світі постійно виникають нові виклики, такі як цифровізація, захист даних, кібербезпека тощо, які впливають на правовий статус фізичних осіб. Дослідження цих аспектів допомагає правовій системі адаптуватися і захистити права осіб в нових умовах.

Суб'єкти є основними учасниками цивільних правовідносин, таких як угоди, контракти, спадщина, власність, інтелектуальна власність тощо. Вони можуть виступати у ролі кредиторів, боржників, продавців, покупців і так далі.

Загалом, суб'єкти цивільного права формують основу правової системи, яка визначає та регулює майнові та особистісні відносини в суспільстві. Їх здатність володіти, користуватися, розпоряджатися майном і немайновими правами та зобов'язаннями визначає структуру і функціонування цивільного суспільства.

Метою курсової роботи є вивчення та аналіз прав і обов'язків фізичних осіб у рамках цивільного права. Це може включати права на власність, особисті немайнові права, права споживача, та інші. Для досягнення поставленої мети слід виконати завдання:

- дослідити поняття суб'єкта правовідносин;
- розкрити розуміння фізичні особи як суб'єкти правових відносин;
- визначити розуміння фізичної особи суб'єкти цивільного права;
- розкрити підстави обмеження дієздатності фізичної особи та визнання її недієздатною.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини в яких бере участь фізична особа

Предметом дослідження є вивчення науково-правової природи поняття фізичної особи та її особливості як суб'єкта цивільного права.

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТА ПРАВОВІДНОСИН

Поняття субекта цивільних правовідносин є одним із фундаментальних у цивільному праві. Серед правознавців є декілька підходів до розуміння поняття субекта правовідносин.

Згідно з юридичним підходом, суб'єкти правових відносин визначаються як носії прав та обов'язків. Це означає, що суб'єкт може виступати у ролі власника, кредитора, боржника, позивача, відповідача тощо. Суб'єктами можуть бути фізичні особи, юридичні особи та держава в певних випадках. Юридичний підхід зосереджується на формальних критеріях, таких як правоздатність і дієздатність.

Соціологічний підхід розглядає суб'єктів правових відносин через призму їхньої соціальної ролі та взаємодії у суспільстві. Соціологічний підхід акцентує на тому, як суб'єкти використовують право для досягнення своїх цілей, та як вони впливають на формування правових норм через свою поведінку і соціальні практики.

В рамках філософського підходу аналізують більш глибокі аспекти існування правових суб'єктів, такі як природа прав та обов'язків, моральні та етичні основи правоздатності та дієздатності. Цей підхід допомагає зрозуміти, чому певні суб'єкти мають певні права і як ці права корелюють із загальнолюдськими цінностями.

Важливість вивчення мотивацій та поведінки суб'єктів в правових відносинах. Психологічний підхід зосереджується на внутрішніх станах та процесах, які впливають на дії суб'єктів, їхню взаємодію з правовою системою та вирішення конфліктів.

В свою чергу економічний підхід розглядає суб'єктів правових відносин як раціональних учасників, що максимізують свою користь. Цей підхід

аналізує, як економічні інтереси формують правову поведінку, вибір правових стратегій та їх вплив на розвиток правових норм.

Кожен з цих підходів має свої переваги та обмеження, але разом вони дозволяють всебічно аналізувати суб'єктів правових відносин та їхню роль у правовій системі.

Суб'єкт правових відносин — це ключове поняття в праві, яке означає учасників правових відносин, здатних мати права та обов'язки та реалізовувати їх у рамках чинного законодавства. Це особи, які визнаються правом як здатні бути носіями прав та юридичних обов'язків. Розуміння поняття суб'єкта правових відносин є фундаментальним для аналізу будь-яких правових процесів і механізмів, оскільки саме суб'єкти становлять базовий елемент структури права. Вони є необхідними учасниками у формуванні, виконанні та регулюванні правових відносин.

Види суб'єктів цивільних правових відносин можна класифікувати на кілька основних категорій:

- фізичні особи - це окремі люди, які мають правоздатність (здатність мати права та обов'язки) і дієздатність (здатність своїми діями набувати і реалізовувати права, брати на себе обов'язки та їх виконувати). Повна дієздатність для фізичних осіб настає з досягненням певного віку, як правило, 18 років;

- юридичні особи - це організації, створені за законодавством для здійснення підприємницької, соціальної, культурної або іншої діяльності. Юридичні особи мають власні права та обов'язки, відокремлені від прав та обов'язків їхніх учасників або засновників. Вони можуть включати підприємства, товариства, фонди, асоціації тощо⁴

- не підприємницькі організації - це організації, метою яких не є отримання прибутку. Ці організації займаються різноманітною діяльністю, яка може бути спрямована на благодійність, культуру, освіту, науку, спорт та інші сфери;

- державні органи та органи місцевого самоврядування - в цивільних правовідносинах держава може виступати через свої органи (наприклад, міністерства, відомства) або як юридична особа. Муніципальні утворення також можуть мати статус юридичних осіб та брати участь у цивільних правовідносинах, представляючи інтереси територіальної громади;

- іноземні суб'єкти - це можуть бути як іноземні фізичні особи, так і юридичні особи, які беруть участь у цивільних правовідносинах у межах іншої країни згідно з її законодавством та міжнародними договорами.

Кожен із цих видів суб'єктів виконує певну роль у цивільних правових відносинах і має певні особливості, що стосуються їх правоздатності та дієздатності. Права та обов'язки, які вони мають, регулюються цивільним законодавством країни, в якій вони здійснюють свою діяльність.

Правоздатність фізичної особи — це одне з базових понять цивільного права, що означає здатність особи мати цивільні права та обов'язки. Правоздатність є важливим аспектом правового статусу індивіда, і її основні характеристики. Правоздатність є притаманною кожній фізичній особі без винятку, від моменту народження до моменту смерті. Всі люди мають правоздатність, незалежно від їхнього стану здоров'я, майнового статусу, громадянства чи інших факторів. Правоздатність не може бути частковою; особа або має правоздатність повністю, або не має її зовсім (як у випадку з народженням і смертю). Вона не змінюється в часі і не може бути обмежена або відкликана. Вона притаманна кожній конкретній особі окремо і не може бути передана або делегована іншій особі.

Правоздатність дає особі можливість володіти майном, укласти договори, виступати в суді як позивач або відповідач, отримувати інтелектуальні права, бути спадкоємцем або заповідачем тощо. Це поняття є основою для визначення можливостей особи в правовому полі, але воно не є однаковим із дієздатністю, яка означає здатність особи самостійно здійснювати свої права та обов'язки через свої дії. Дієздатність фізичної особи - це її здатність самостійно вчиняти правові дії та

відповідати за них відповідно до закону. Це означає, що особа може вчиняти правочини, такі як укладання договорів, розпорядження майном, здійснення правочинів в суді тощо, а також нести відповідальність за свої дії або бездіяльність. Дієздатність є важливою концепцією у цивільному праві, оскільки вона визначає можливості особи участі у правових відносинах та здійснення прав та обов'язків.

Деліктоздатність — це здатність фізичної особи нести цивільно-правову відповідальність за шкоду, завдану іншим особам своїми протиправними діями (діяннями або бездіяльністю). Це поняття є важливим елементом системи правового регулювання, оскільки воно визначає, хто може бути притягнутий до відповідальності за шкоду і під якими умовами.

Деліктоздатність забезпечує механізм для компенсації шкоди особам, які постраждали від протиправних дій інших. Це є основою для справедливості та правового порядку в суспільстві. Існування деліктоздатності та відповідальності за шкоду діє як стримуючий фактор, запобігаючи особам вчиняти протиправні дії. Відповідальність допомагає інтегрувати осіб у суспільство, навчаючи їх відповідальності за власні дії і спонукаючи до дотримання норм та законів. Деліктоздатність, таким чином, є ключовим компонентом у забезпеченні правової відповідальності і суспільної взаємодії, що сприяє стабільності та справедливості у правових відносинах.

Сучасне цивільне право визначає людину як учасника цивільно-правових відносин надаючи їй визначення «фізичної особи», цей термін офіційно введений у цивільне законодавство України (ст. 24 ЦК) вперше, хоча його використання вже тривалий час активно здійснюється у наукових працях переважної більшості юристів, Особі властиві певні риси та якості, які характеризують людину в суспільстві. Це, зокрема: здатність мислити й приймати рішення; індивідуальність (талант, освіта, професія, уподобання тощо); свобода; відповідальність перед суспільством.

Юридичні особи як суб'єкти правовідносин відіграють важливу роль у сучасному правовому ландшафті. Вони є критично важливими для

ефективної функціональності економіки, адміністрації та соціального життя. Юридичні особи, такі як компанії, корпорації, підприємства та благодійні організації, є основними двигунами економічного розвитку. Вони створюють робочі місця, забезпечують інвестиції, впроваджують інновації та сприяють зростанню національної та міжнародної торгівлі. Вони мають власну юридичну ідентичність, відмінну від їх власників або учасників. Це дозволяє їм укладати договори, володіти майном, вести судові справи та бути стороною у юридичних процедурах. Багато юридичних осіб активно залучаються у соціальні програми, благодійність, екологічні ініціативи та інші діяльності, що сприяють поліпшенню суспільного добробуту та сталому розвитку. У багатьох сферах, включаючи освіту, охорону здоров'я, наукові дослідження та культуру, юридичні особи відіграють роль інституцій, що забезпечують систематичне виконання соціальних завдань та розвиток громадянського суспільства.

Таким чином, юридичні особи як суб'єкти правовідносин є невід'ємною частиною сучасного правового, економічного та соціального устрою. Вони сприяють створенню організаційної структури, необхідної для функціонування складних суспільств і ринкової економіки.

РОЗДІЛ 2. ФІЗИЧНІ ОСОБИ ЯК СУБ'ЄКТИ ПРАВОВИХ ВІДНОСИН

Поняття правових відносин відноситься до взаємозв'язків між суб'єктами (якими можуть бути фізичні та юридичні особи, держава, муніципалітети тощо), що регулюються нормами права. Правові відносини виникають з конкретних життєвих ситуацій, які передбачені законодавством. В основі будь-яких правових відносин лежать норми права, які встановлюють правила поведінки, права та обов'язки учасників. В правових відносинах обов'язково беруть участь два або більше суб'єктів, кожен з яких може мати свої права та обов'язки. Учасники правових відносин несуть відповідальність за невиконання чи неналежне виконання своїх обов'язків. Суб'єкти правових відносин мають можливість самостійно, на свій розсуд, формувати свої права і обов'язки в межах, що не суперечать закону. Такі відносини включають широкий спектр життєвих аспектів, від цивільних, адміністративних та трудових до сімейних та кримінальних. Кожна категорія правових відносин регулюється відповідними галузями права, забезпечуючи порядок та стабільність у суспільстві.

Людина щодня вступає у правовідносини. Найчастіше ці відносини є цивільно-правового характеру, починаючи від дрібного побутового правочину і закінчуючи створенням особливого суб'єкта – юридичної особи.

Фізична особа як суб'єкт правовідносин має важливе значення в контексті цивільного, кримінального, адміністративного та інших галузей права. Фізичні особи є базовими носіями прав і обов'язків у правовій системі. Фізичні особи, отже, є фундаментом для будь-якої правової системи, забезпечуючи виконання і захист прав та свобод в рамках законодавства кожної країни.

Сучасне цивільне право визначає людину як учасника цивільно-

правових відносин надаючи їй визначення «фізичної особи», цей термін офіційно введений у цивільне законодавство України (ст. 24 ЦК) вперше, хоча його використання вже тривалий час активно здійснюється у наукових працях переважної більшості юристів, Особі властиві певні риси та якості, які характеризують людину в суспільстві. Це, зокрема: здатність мислити й приймати рішення; індивідуальність (талант, освіта, професія, уподобання тощо); свобода; відповідальність перед суспільством.

Головним засобом індивідуалізації кожної фізичної особи є її ім'я, адже саме під ним особа набуває та здійснює свої права та обов'язки. Ім'я надається з народження, саме тому, у практиці можуть траплятися випадки, коли особи використовують своє право на зміну імені, коли її воно не влаштовує.

При характеристиці правового статусу фізичної особи першим елементом є правоздатність. Цивільна правоздатність фізичної особи – це здатність фізичної особи мати цивільні права та обов'язки. Правоздатність грає велику роль не лише при характеристиці фізичної особи як суб'єкта цивільних правовідносин.

На мою думку, це є основою і при характеристиці правоздатності юридичної особи, адже вона здатна мати такі ж права та обов'язки як і фізична особа.

Однією з найбільш фундаментальних категорій у цивільному праві є цивільна дієздатність фізичної особи. Відповідно до чинного законодавства дієздатність – здатність набувати для себе цивільних прав, здійснювати набуті цивільні права, створювати для себе цивільні обов'язки, виконувати створені цивільні обов'язки, нести відповідальність у разі невиконання створених для себе обов'язків.

З методологічних позицій виділяють такі складові дієздатності:

- правочиноздатність, щодо можливості укладання правочинів;
- деліктоздатність, щодо можливості нести цивільно-правову

відповідальність;

– тестаментоздатність, щодо можливості бути учасником спадкування;
– трансдієздатність, щодо можливості обирати собі представників;
– бізнесдієздатність, щодо можливості займатися підприємницькою діяльністю.

Деліктоздатність, іноді виділяють як самостійний елемент. На мою думку, це можливо робити, якщо правоздатність, дієздатність та деліктоздатність об'єднувати у правосуб'єктність фізичної особи.

Вагомим інститутом при характеристиці фізичної особи є можливість набуття нею особливого статусу – фізичної особи- підприємця.

Право на здійснення підприємницької діяльності мають як юридичні та фізичні особи, причому це стосується фізичних осіб

тільки з повною фізичною дієздатністю за умови їх державної реєстрації в порядку, встановленому законом.

Законодавство нашої країни встановлює певні обмеження щодо кола осіб та деяких видів забороненої діяльності.

Фізична особа-підприємець, яка перебуває у шлюбі, відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, усім своїм особистим майном і часткою у праві спільної сумісної власності подружжя, яке належатиме їй при поділі цього майна. Саме тому, підприємницька діяльність такої фізичної особи для багатьох є стартовим майданчиком для того, що у подальшому утворити юридичну особу.

Кожна людина як учасник цивільних правовідносин відрізняється одна від одної з огляду на її цивільно-правовий статус.

Таким чином, фізична як учасник цивільно-правових відносин має у своєму статусі дієздатність, котра визначається на підставі правоздатності та відповідно до віку та стану здоров'я. Особливе місце посідає фізична особа-підприємець, реалізуючи право на зайняття підприємницькою діяльністю.

Можна зробити висновок, що дискусійними моментами у цивільному законодавстві є: по-перше, деталізація права особи на ім'я, по-друге, співвідношення правоздатності фізичної особи та правоздатності юридичної

особи.

РОЗДІЛ 3.

ФІЗИЧНІ ОСОБИ ЯК СУБ'ЄКТИ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

Право особи на ім'я є одним з фундаментальних особистих немайнових прав, яке захищається як на національному, так і на міжнародному рівні. Воно включає право кожної особи мати ім'я, право на збереження та захист свого імені, а також право змінити своє ім'я за визначеними обставинами. Дискусія щодо зміни імені фізичної особи включає низку юридичних, соціальних, культурних та особистісних аспектів, які можуть значно відрізнятися залежно від правової системи, суспільних норм і особистих обставин індивіда. У багатьох країнах для зміни імені необхідно слідувати певній процедурі, яка може включати подання відповідних документів, підтвердження серйозних причин для зміни імені та іноді навіть судовий розгляд. Процедури зміни імені часто обговорюються з погляду їх доступності, простоти та відповідності потребам людей.

Одним із важливих аспектів дискусії є зміна імені трансгендерними особами, що є важливим кроком у процесі їхньої гендерної транзиції. Питання доступності та відповідності процедур зміни імені для трансгендерних людей часто виникає у контексті захисту їхніх прав.

Індивіди можуть змінювати свої імена з різних причин, включаючи бажання віддалитися від травматичного минулого, зміну сімейного статусу, бажання мати ім'я, яке краще відображає їхню особисту ідентичність або культурні переконання. Ці аспекти обговорюються з точки зору права особи на самоідентифікацію та вираження. Питання про те, коли і за яких обставин особа може змінити своє ім'я, часто обговорюються у правовій практиці та

суспільстві. В деяких країнах процес зміни імені може бути доволі складним і регламентованим, що викликає дискусії про межі особистої свободи.

Зміна імені, таким чином, є важливим аспектом особистої свободи і прав людини, який вимагає врахування широкого спектру факторів і часто стає предметом глибоких суспільних дискусій.

Інша сфера дебатів стосується права особи використовувати псевдоніми у публічних виступах, літературній діяльності тощо. Це стосується індивідуальної свободи вираження, а також може впливати на права інших осіб.

Використання псевдоніму може бути способом захисту особистого життя, особливо для людей, які займаються публічною діяльністю або працюють у сферах, де існує ризик небажаної уваги чи переслідувань. Псевдоніми дозволяють особам виражати себе анонімно, що може сприяти вільнішому обговоренню чутливих тем, не боячись соціального осуду чи професійних наслідків. Використання псевдонімів може ускладнити правове визначення особи у випадках юридичних спорів, кредитування, угод чи інших офіційних процедур. Це також стосується питань авторського права та інтелектуальної власності. В деяких культурах використання псевдонімів має давні традиції, наприклад, серед письменників, художників або акторів, і може бути пов'язане з творчою свободою або культурними нормами.

Існує також дискусія про те, наскільки ефективно мають бути засоби захисту імені від недобросовісного або оманливого використання третіми особами, наприклад, у комерційних цілях.

Захист імені від неправомірного використання є важливою частиною права на приватність та захист особистої ідентичності, і передбачений як на національному, так і на міжнародному рівні. Ім'я особи є основним засобом її ідентифікації в суспільстві, і неправомірне його використання може призвести до численних негативних наслідків, включно з пошкодженням репутації та особистих прав. Більшість країн мають законодавство, що захищає право особи на ім'я. Це може включати цивільне, кримінальне та

адміністративне право. Наприклад, в Україні право на ім'я захищене статтями Цивільного кодексу, які забороняють використання імені без згоди особи або використання його способом, я Зазвичай необхідно отримати згоду особи перед використанням її імені в комерційних цілях, наприклад, в рекламі чи під час створення і просування продуктів. кий завдає шкоди цій особі.

ЗМІ можуть зазнавати обмежень у використанні імені особи без її дозволу, особливо якщо це стосується приватних аспектів життя. Проте, існують винятки, наприклад, коли згадування імені є важливим для звітів про значущі події або для загального інтересу громадськості. Неправомірне використання може включати ідентифікаційне викрадення, коли хтось використовує чуже ім'я для обману чи фінансових зловживань; дифамацію, коли хтось неправильно використовує ім'я в шкідливому контексті, а також комерційне використання імені без згоди. В інтернеті ім'я особи може бути використане без її відома чи згоди, що ставить під загрозу її права та ідентичність. Захист імені в цифрову еру включає застосування технологій для виявлення та запобігання такому використанню.

Сучасні технології та розвиток інтернету породжують нові виклики, такі як використання імені в соціальних мережах, на веб-сайтах, у цифрових медіа. Це включає питання про право на забуття, тобто можливість вилучення інформації про особу з інтернет-ресурсів за її бажанням.

Право на ім'я в контексті Інтернету набуває особливої важливості, адже цифрове середовище масштабує можливості його використання та зловживань. Неправильне використання імені в Інтернеті може включати випадки фішингу, шахрайства, створення фальшивих профілів та інше. Це може призвести до фінансових втрат, пошкодження репутації та інших негативних наслідків.

Інтернет надає можливість анонімного вираження думок, що іноді вступає у конфлікт з правом на ім'я. Наприклад, анонімні коментарі можуть містити неправдиву інформацію, що шкодить репутації індивіда, тоді як

особа, яка постраждала, може мати обмежені можливості для захисту своїх прав через анонімність порушника.

Місце проживання фізичної особи в цивільному праві є важливим поняттям, оскільки воно впливає на багато аспектів правового статусу індивіда, включаючи юрисдикцію, оподаткування, виборчі права, доступ до публічних послуг та інше. Місце проживання фізичної особи - це місце, де особа постійно або переважно проживає, тобто де вона проводить більшість свого часу та веде свої основні справи. Це може бути адреса, де особа зареєстрована, але також може бути інша адреса, яка фактично використовується як основне місце проживання.

Місце проживання особи визначає компетенцію судів, належність до певної адміністративно-територіальної одиниці для вирішення питань місцевого самоврядування, виборчих прав та доступу до соціальних послуг (медицина, освіта). Зміна місця проживання може вплинути на обов'язки особи, наприклад, у сфері оподаткування та соціального забезпечення. Тому при переміщенні на нове місце проживання особа має зареєструватися в новому місці за законами більшості країн. багатьох країнах існують спеціальні процедури для реєстрації місця проживання, які включають отримання відповідних документів від державних органів, що є офіційним підтвердженням місця проживання особи.

Фізична особа має право на вільний вибір місця проживання та його зміну, крім випадків, встановлених законом. Право на місце проживання передбачене Конституцією України (ст. 33), Загальною декларацією прав людини (ст. 13), Протоколу N 4 Конвенції про захист прав і основних свобод людини (ст. 2) та Міжнародного пакту про громадянські та політичні права (ст. 12).

Відповідно до Цивільного кодексу України місцем проживання фізичної особи, визнається житловий будинок, квартира, інше приміщення, придатне для проживання в ньому (гуртожиток, готель тощо), у відповідному

населеному пункті, в якому фізична особа проживає постійно, переважно або **ТИМЧАСОВО.**

Однак, чинне законодавство дає ще й інше розуміння поняття «місце проживання», під яким слід розуміти адміністративно-територіальну одиницю, на території якої особа проживає строком понад шість місяців на рік (ст. 3 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні»). Від місця проживання законодавець відмежовує «місце перебування», тобто адміністративно-територіальну одиницю, на території якої особа проживає строком менше шести місяців на рік.

Право на місце проживання, як особисте немайнове право фізичної особи, включає в себе такі основні повноваження:

- володіння місцем проживання, тобто можливість особи мати одно чи декілька місць проживання;

- використовувати своє місце проживання, тобто це гарантована законом можливість набувати цивільних прав та виконувати покладені на особу цивільні обов'язки за місцем проживання, якщо інше не передбачено законом чи домовленістю між сторонами. Таке використання може здійснюватись, наприклад, шляхом отримання за місцем проживання офіційних звернень, повідомлень тощо;

- вільно обирати та змінювати місце проживання, тобто передбачена можливість вільно обирати країну, населений пункт де буде розташоване місце проживання, а також безпосереднє місце проживання.

В окремих, встановлених законом випадках фізична особа може бути обмежена у праві на місце проживання, зокрема, повноваження на вибір та зміну місця проживання. Так, наприклад, місцем проживання фізичної особи у віці від 10 до 14 років є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між

дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна.

Що стосується місця проживання фізичної особи, яка не досягла 10 років, то ним вважається місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я, в якому вона проживає.

Обмежено також і місце проживання недієздатної особи, яким згідно з законом є місце проживання її опікуна або місцезнаходження відповідної організації, яка виконує щодо неї функції опікуна.

Фізична особа може мати кілька місць проживання.

Місце проживання фізичної особи підлягає реєстрації, яка прийшла на зміну «горезвісній» прописці. Громадянин України, а також іноземець чи особа без громадянства, які постійно або тимчасово проживають в Україні, зобов'язані протягом тридцяти календарних днів після зняття з реєстрації місця проживання та прибуття до нового місця проживання зареєструвати своє місце проживання. Батьки або інші законні представники зобов'язані зареєструвати місце проживання новонародженої дитини протягом трьох місяців з дня державної реєстрації її народження. Фізична особа, яка перебуває в Україні на законних підставах, зобов'язана протягом десяти днів після прибуття до нового місця проживання зареєструвати своє місце проживання. Порядок здійснення реєстрації регулюється Законом України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні». При цьому, реєстрація місця проживання чи місця перебування особи або її відсутність не можуть бути умовою реалізації прав і свобод, передбачених Конституцією, законами чи міжнародними договорами України, або підставою для їх обмеження.

21	https://protocol.ua/ua/evro_blyahi_obgalovanie_postanovleniya_po_st_485_tamogennogo_kodeksa_ukraini	2 джерела	2.26%
22	https://protocol.ua/ua/postanova_kas_vp_vid_27_02_2020_roku_u_spravi_522_8166_17	3 джерела	2.26%
23	https://buhgalter.com.ua/articles/zapobigannya-ta-protydiya-koruptsii/metdrekomend-deklaracija-antikorupciyn-deklaruvannja		2.04%
24	http://www.mykolayiv-oda.gov.ua/data/upload/publication/main/ua/886/reestracyprozivanny.doc	3 джерела	1.98%
25	https://fpk.in.ua/images/biblioteka/4bac_pravo/osobysti-nemaynovi-prava-osoby.pdf	2 джерела	1.93%
26	http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/452/1/%D0%9A%D0%A3%D0%A7%D0%95%D0%A0%20%D0%A6%D0%B8...		1.9%
27	https://docs.dtkk.ua/doc/1088.441.8		1.9%
28	http://lozovarada.gov.ua/miska-vlada/upravlinnya-ta-viddili/viddil-reestr-progivanna.html		1.7%
29	https://studfile.net/preview/1862514		1.7%
30	https://chmnu.edu.ua/wp-content/uploads/V_YUridichni_mogilyanski_chitannya_-_2019.pdf	8 джерел	1.57%
31	https://unba.org.ua/assets/uploads/news/visnyky/2018-08-08-v-snik-naau_5b6ac3aa48a71.pdf		1.51%
32	https://studfile.net/preview/8844029/page:8		1.4%
33	https://philosophy.nure.ua/wp-content/uploads/2020/01/navchalnij-posibnik_op.pdf	30 джерел	1.29%
34	https://www.ladrada.gov.ua/%D1%80%D0%BE%D0%B7-%D1%8F%D1%81%D0%BD%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F,-%D0%...		1.26%
35	https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/18202/1/steshenko_2019.pdf	12 джерел	1.15%
36	https://studfile.net/preview/7825217/page:4		1.12%
37	https://www.naiou.kiev.ua/files/naukova-diyalnist/naukovi-zaxodi-zbirniki/zbir-pr-peformi2.pdf	29 джерел	0.92%
39	https://referat.co/ref/610537/read?p=17		0.73%
41	http://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/15179		0.67%
42	https://skaz.com.ua/pravo/15820/index.html?page=10		0.61%
43	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/kcp.pdf		0.59%
46	http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/13061/%d0%97%d0%b1%d1%96%d1%80%d0%bd%d0%b8%d0%ba_%d0%...		0.48%

48	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/6580/Problemy%20tsyvilnoho%20prava%20ta%20pro	28 джерел	0.45%
49	https://dostup.pravda.com.ua/request/pierieniesiennia_dnia_vidpochink?unfold=1		0.42%
50	http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/15752/Ivankiv_Prava_liudstva_stan_ta_perspektyvy_yikh_zaf	4 джерела	0.34%
51	https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/60622/1/%d0%ae%d1%80%d1%87%d0%b5%d0%bd%d0%ba%d0%be.%d0%92..pdf		0.28%
52	https://journal-nam.com.ua/index.php/journal/issue/download/26/42	21 джерело	0.25%
53	https://dspace.oduvs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/984b8b39-43bd-4017-900f-88b61b7f5d06/content		0.25%
54	http://dspace.vspu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/7199/Melnychuk%20A%2c%20Melnychuk%20O.F.%20Jurisprudence...		0.22%
55	https://www.lute.lviv.ua/fileadmin/www.lac.lviv.ua/data/fakultety/Urydychny/Nauka/INTERNET_konferencija_28_grudnja_2023...		0.22%
56	http://dspace.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/12525/5/diss-Lesko.pdf	2 джерела	0.22%
57	https://protocol.ua/ru/postanova_ktss_vp_vid_01_07_2019_roku_u_spravi_536_474_17_ts	3 джерела	0.22%
58	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/37047/1/%d0%9f%d0%b8%d1%80i%d0%b6%d0%be%d0%ba.pdf		0.22%

Джерела з Бібліотеки

18

38	Студентська робота	ID файлу: 1014346425	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.81%
40	Студентська робота	ID файлу: 1010371481	Навчальний заклад: Open International University of Hun	3 Джерело 0.73%
44	Студентська робота	ID файлу: 1015666182	Навчальний заклад: Open International University of Hun	2 Джерело 0.59%
45	Студентська робота	ID файлу: 1015795299	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.53%
47	Студентська робота	ID файлу: 1015845278	Навчальний заклад: Open International University of Hun	5 Джерело 0.45%
59	Студентська робота	ID файлу: 1015803624	Навчальний заклад: Open International University of Hun	2 Джерело 0.22%
60	Студентська робота	ID файлу: 1015887203	Навчальний заклад: Open International University of Hun	3 Джерело 0.22%
61	Студентська робота	ID файлу: 1015634855	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.22%